

Dolores

DOROTEJA JURIČAN IN RYAN MERCATANTE

SINOPSIS

Sredi kičaste starinarnice, se prebudi lesena marioneta ali Lutka, ki jo je ročno naredila revna Dolores. Radovedna marioneta je navdušena nad svetom okoli nje, vendar nima niti dovoljenja niti avtonomije, da bi lahko nekoč zapustila starinarnico.

Čeprav je Lutka oživela, ko ji je njena izumiteljica vdahnila življenje, še vedno ne more govoriti, kar Dolores hitro zlorabi in jo prisili plesati pred publiko.

Lutka je ne posluša in konča kaznovana v starinarnici. Preden lahko končno pobegne jezni Dolores, Lutka odkrije mračno skrivnost. Dolores je ne iskreno ljubi, Lutka je le ena od mnogih zavrženih kreacij.

LUTKA

DOLORES

Ta film se ni začel s konceptom, temveč z odnosom, ki ga je Doroteja napisala v simbolu Lutke in njene izumiteljke Dolores . Ko me je Doroteja prosila, da bi režiral njen film, z idejo da bo utelešala obe vlogi, je zgodba postala neločljiva od najinega skupnega razumevanja intimnosti, nadzora in narcisizma.

Ta film raziskuje, kako ravnamo s tistimi, ki so nam najbližje, in kako ravnamo s seboj. Dolores in lutka predstavljata dve plati narcisističnega prijateljstva. Ne temelji na zlobnosti Dolores, temveč na neusklajeni skrbi. Dolores poskuša Lutko oblikovati po svoji podobi, saj verjame, da je ljubezen nekaj, kar je mogoče oblikovati, usmerjati in izpopolniti. Ko se lutka začne oddaljiti od te vizije, nastane konflikt. Osrednje vprašanje je postalo: tudi če je nekdo "ustvarjen zate", ali mu je namenjeno, da sledi tvoji poti – ali mu je dovoljeno izbrati svojo?

Nadzor je vodilna tema filma, povezana s tihim raziskovanjem narave v primerjavi z negovanjem. Lutka je nema, ne kot omejitev, temveč kot načrt: ustvarjena je bila, da sledi, ne da govori. Pripovedovanje te zgodbe skozi marionetno pravljico se je zdelo bistveno. Podoba rdečih žametnih vrvic, ki izginjajo v nebo, simbolira nevidne sile, ki nas vežejo v nezdravih odnosih; lepe, teatralne in tiho zatiralske. Okolje starinarnice je omogočilo, da je zgodba obstajala nekoliko zunaj realizma, kjer so čustvene resnice lahko imele prednost pred logiko.

Konec razkriva, da lutka ni sama. Da je ta cikel že obstajal in da bo obstajal za vedno. Moje upanje ni ponuditi odgovorov, temveč razmislek. Kako lahko prepoznamo narcistične vzorce v svojem življenju in kako bi lahko začeli bolj skrbno ravnati s seboj?

– Ryan Mercatante

TEHNIŠKE SPECIFIKACIJE

Država snemanja: *USA*

Leto: *2026*

Dolžina: *10 min*

Razmerje slike: *2.35:1*

Zvok: *Stereo*

Jezik: *Angleščina & Slovenščina*

KONTAKT

Ryan Mercatante

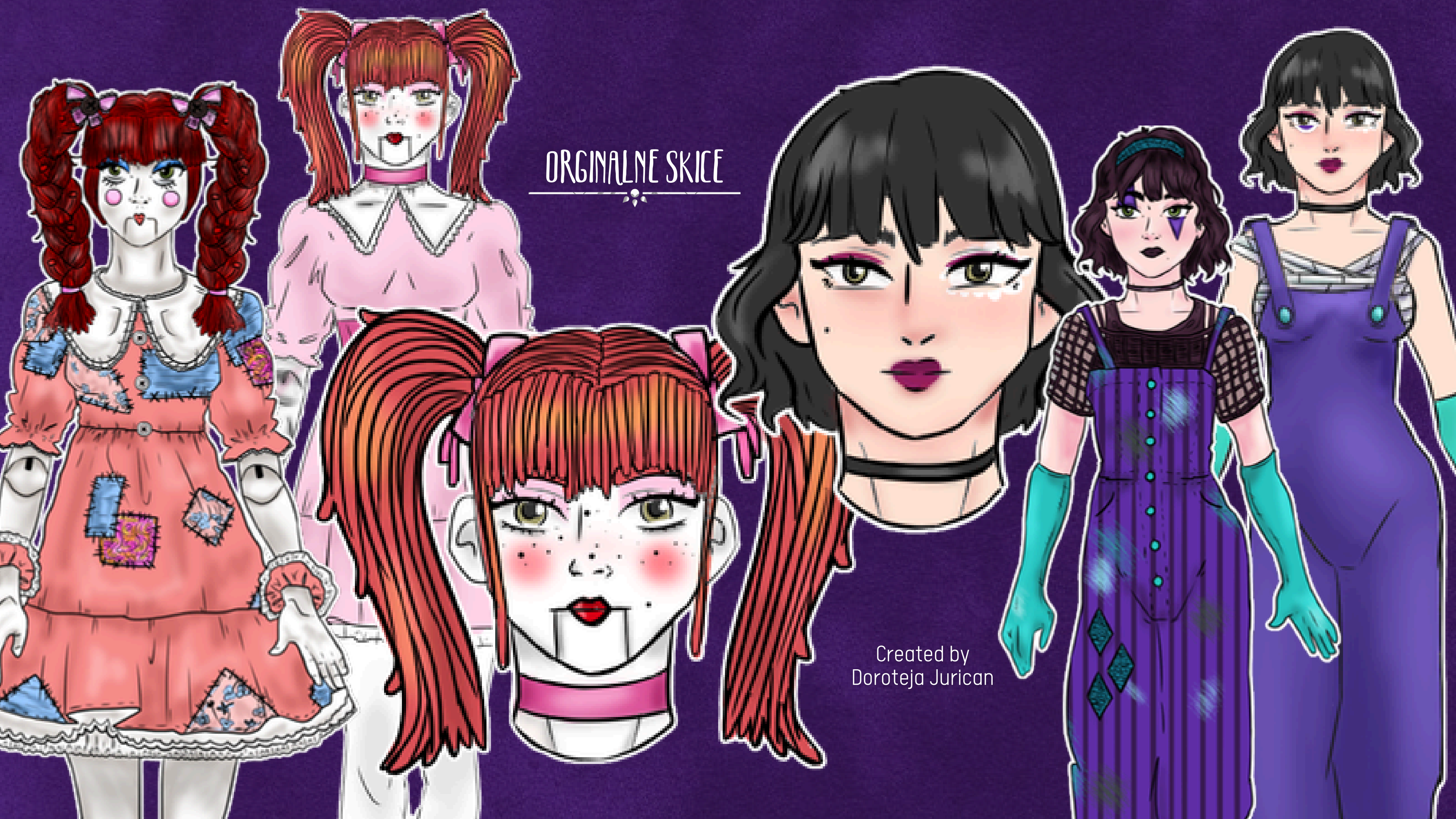
Spletna stran: www.ryanmercatante.com

Instagram: [@mercaderka](https://www.instagram.com/mercaderka)

Doroteja Jurican

Spletna stran: juricandori.wixsite.com

Instagram: [@adoribell](https://www.instagram.com/adoribell)

ORIGINALNE SKICE

Created by
Doroteja Jurican

DOROTEJA JURICAN je DOLORES & LUTKA

Doroteja Juričan, samooklicana Doroteja iz Kansasa (Čarovnik iz Oza), se je rodila v majhni vasi Polje ob Sotli v vzhodni Sloveniji. Nastopati je začela pri štirih letih.

Šele leta 2018 se je odločila za velik preskok- sledila je rumeni opečnati cesti in se ustalila v svoji lastni deželi Oz: Hollywood v Kaliforniji. S kombinacijo gledališkega izobraževanja in filmskega igranja je utrdila svoje znanje na CSUN in New York Film Academy. Tam je nastopila v številnih kratkih filmih in gledaliških produkcijah. Sčasoma je na NYFA pridobila magisterij iz filmske igre.

Čeprav je Ryana spoznala že pred leti, je *Dolores* njun prvi projekt skupaj. Z vstopom v ta festivalski program, je Doroteja izjemno ponosna in navdušena, da bo film našel svoje občinstvo.

INTERVJU Z DOROTEJO JURIČAN

/ Hkrati igraš dva različna lika. Kaj ti je pomagalo, da si se vživela v te dve zelo različni vlogi?

Dolores in Lutka sta si zelo podobni, a hkrati na nasprotnih straneh. Lutka mi je bila vsekakor bližje že od samega začetka, saj sem jo napisala na podlagi sebe nekaj let nazaj. Ko analiziram like, mi pomaga najti žival, ki me spominja na ta lik. Za Lutko me je navdihnilo vedenje počasnega lorisca, sesalca z velikimi očmi, plašnega in radovednega. Za Dolores se mi je zdel bolj primeren črni panter, samotarski plenilec, ki preračuna vsako potezo.

/ To je tvoje prvo sodelovanje z Ryanom. Kakšna je bila tvoja izkušnja in kako se razlikuje od drugih projektov?

Všeč mi je Ryanov dostop do sodelovanja. Takoj je vedel, da mi je ta projekt zelo pri srcu in mu je zato posvetil posebno skrb že od prve različice scenarija. Mnogo idej se je razvilo spontano med najimi pogovori in dolgimi sestanki. Zelo spoštujem, da je brez zadržkov izražal svoje mnenje in tudi pravtako zagotavljal, da so bila moje ideje upoštevane. Ideja, da Dolores govori v Slovenščini je bil temveč Ryanov predlog, kar me je tesno povezalo s to vlogo. Snemanje je bilo zelo stresno, saj sem imela dvome o svojih sposobnostih, vendar me je Ryan nenehno spodbujal naj verjamem vase in v najino vizijo. V kratkem je res enkratni režiser in prijatelj, ki vedno zagotovi, da se vsi počutimo dobro in varno na snemanju.

/ Ta film je zahteval kar veliko ličenja. Ali lahko opišeš proces iskanja videza za lutko?

Še nikoli se nisem počutila bolj kot lutka, dokler se nisem morala zbuditi ob 4ih zjutraj za 5-urno ličenje pred snemanjem in stati v številnih nerodnih pozah, da bi mi bil vsak centimeter narisan z Airbrush. Na srečo sva z našo oblikovalko maske Eileen pred snemanjem opravili več testov ličil, tako da sva lahko kar najbolje izkoristili svoj čas. Priskbela sem ji veliko referenc in skic videza Lutke,

ki sem si ga želela. Nisem želela, da bi bila Lutka izpadla preveč neumna ali preveč strašljiva, zato sva morali najti to ravnovesje. Nekatere poteze, kot so oči, je bilo treba pretirano povečati, da bi marioneta dobila bolj nedolžen in privlačen videz, hkrati pa narediti ustnice dramatično majhne, kar vzbudila ideji, da Lutka nima besede v svojem življenju. Svetle barve in blede bela koža so v nasprotju tudi s temno barvno paleto od Dolores, kar še dodatno poudarja, da sta si ta dva lika kljub istemu obrazu popolnoma nasprotna..

/ Nisi bila le igralka, bila si tudi kostumografinja. Ali lahko podrobneje deliš, kako si razvila videz obeh likov?

Izdelava kostumov je bila nočna mora, a po drugi strani uresničitev sanj. Že od začetka, pred scenarijem, sem imela nekaj idej, ki so se med delom nenehno razvijale. Za Dolores sem želela predstaviti njeno preteklost skozi ponošene vijolične kombinezone, ki jih je pogosto nosila mnogo let nazaj kot akrobatka v potujočem cirkusu. Čeprav je Dolores obtičala v svoji romantizirani preteklosti, je sama zelo iznajdljiva pri krpanju lastnih oblačil. Modrozeleni rokavice so bile barvni poudarek, ki kaže na njeno odločno in strastno plat, in pravtako na njeno potrebo po nadzoru.

Bolj zapleten in dolgotrajen proces je bil izdelava Lutkinega izgleda. Navdihnila me je kombinacija obleke sešite iz cunj in japonske mode imenovana Lolita Fashion. Ta moda je znana po okrasnih našitkih, napihnjeni silhueti, in pretiranih detajlih. Ogromno rdečo lasujo sem ročno izdelala iz preje. Žal imam, tako kot Dolores, pri svojih kreacijah veliko perfekcionizma, zato obleka, ki jo vidite v filmu, ni obleka, ki sem jo prvotno sešila. Slednja je bila po mnogih mesecih dela zavrnjena, ker sem vedela, da je niti Dolores ne bi nikoli odobrila. Zato sem to obleko, za katero sem potrebovala štiri mesece, odložila na stran in v naslednjih dveh dneh ustvarila popolnoma izboljšano verzijo, ki jo vidite v filmu..

/ Povej nam nekaj več o sceni, kjer Lutka nastopa pres publiko. Kako so potekale vaje in priprave?

Moja dvojnica (body double) in koreografinja Nickey mi je bila v veliko podporo. Skupaj sva se tedensko srečali pred poukom, raziskovali in ustvarjali zamisli o gibih, ki posnemajo gibe lesene marionete. Ogledali sva si številne videoposnetke profesionalnih lutkarjev in animacij, kot na primer lutkovno predstavo *Ostržek*, da sva lahko pridobili temeljito razumevanje, kako se gibati kot lutka. Korak za korakom sva razčlenili in izvedli kombinaci hoje, istočasno med tem pa sem bila privezana z dolgimi trakovi (včasih celo z debelo prejo), da bi občutila upor med gibanjem ko me je Nickey vodila.

Koreografija je bila precej preprosta, vendar jo je bilo težko prevesti v gibanje marionete. Z Nickey sva vadili verz za verzom in poskušali najti preproste gibe, ki bi jih marioneta lahko dejansko izvedla v resničnem življenju. Nickey je stala na kavču in me "lutkala", tako da se je moje telo navadilo na občutek in omejitve gibanja. Slednje je bilo na snemanju zelo očitno, saj sem bila dejansko pritrjena na trakove in medtem ko je ekipa vlekla in sproščala napetost.

/ Kaj te je navdihnilo za ta projekt?

Moja lastna izkušnja dolgoletnega prijateljstva z osebo, ki je trpela z narcisoidno osebnostno motnjo (NPD). Še vedno se spomnem kako nemočna sem se počutila med in po koncu najinega prijateljstva. Nikoli prej nisem čutila tako globoke bolečine in hrati otrplosti, kot da nisem imela avtonomije nad svojimi dejanji. Kot marioneta, sem sledila svojemu gospodarju, družice bi nabirala prah na polici. Vedela sem, da moram povedati to zgodbo, ker nisem bila edina, ki je šla skozi to izkušnjo, in zelo malo ljudi govori o narcisistični zlorabi ali narcisoidni osebnostni motnji (NDP). V tem kratkem filmu so le na kratko raziskani elementi ljubezenskega bombardiranja, razvrednotenja, zavrženja in neskončnega cikla.

/ Kaj upaš, da bo po ogledu filma ostalo ljudem v spominu?

Ko gledam nazaj, sem ponosna kakšno oseba sem postala danes, in kakšno osebo sem bila takrat. Kot Lutka, sem bila sposobna postaviti se zase. Čeprav je ton nekoliko temačnejši, upam, da bo film pomagal gledalcem prepoznati narcistično vedenje v lastnem življenju. In če je kakšen gledalec sam v podobni situaciji: zavedajte se, da je spregovoriti najtežji korak, a hkrati najpomembnejši za ponovno vzpostavitev lastnega občutka avtonomije.

O REIŽISERJU

Ryan Mercatante, plemeniti velikan, je odraščal v majhnem mestu New Fairfield v Connecticutu, kjer je bil njegov edini pobeg televizija in YouTube. Na Univerzi Rhode Island je začel študirati film, a sčasoma je spoznal, da mora pobegniti pred ostrimi zimami Nove Anglije. Leta 2016 se je preselil čez državo v sončni Burbank v Kaliforniji, kjer je dokončal študij na New York Film Academy. Po diplomi je nadaljeval s snemanjem kratkih filmov.

Poleg režije je Ryan nastopil v več televizijskih oddajah, vključno z 'Raven's Home' in 'Everybody's Live! with John Mulaney'. Njegov cilj je razširiti svoj režijski repertoar in podpreti mlade ustvarjalce pri uresničevanju svojih projektov. Ryan je bil uspešen z enim od svojih najnovejših filmov, 'Concrete,' za katerega je prejel nagrado Best Student Short Film award. Bodite pozorni, to je le eden od njegovih številnih projektov na poti!

INTERVJU Z RYANOM MERCATANTE

/ Kaj te je najprej pritegnilo k tej zgodbi?

Ekipa in liki tega filma. Z Doroteja sva prijatelja že nekaj let in odkar sva se prvič srečala, sem si želel sodelovati z njo. Ko me je kontaktirala z idejo za Dolores, sem se takoj poistovetil z njenimi liki, in pravtako z Dorotejino izkušnjo. Ta film mi je omogočil, da ne le raziščem vidike svojega življenja, ampak tudi delim in okrepim svojo vez z ustvarjalci, ki jih spoštujem.

/ Kako je bilo sodelovati z nekom, ki ni le soscenaristka pri tem projektu, ampak tudi glavna igralka?

Doroteja je bila v tem pogledu odlična. Ne bom lagal, skrbelo me je, ko sem jo prvič kontaktiral in jo vprašal, ali lahko spremeniva prvotni scenarij. Mnogi pisci so zelo navezani na svoje delo, a ona je bila popolnoma priprljena na to. Kmalu za tem sva se resnično poglobila v projekt in napisala posodobljeni scenarij. Ko je prišel čas za snemanje, se je popolnoma poglobila v igralsko vlogo. Če bi imel priložnost sodelovati s tako radodarnimi ljudmi pri vseh svojih projektih, bi se uščipnil; to je bila raven zaupanja, za katero ne vem, ali jo ima veliko filmskih ustvarjalcev.

/ Kako si se znašel v scenah, kjer je Doroteja igrala dva različna lika?

Zagotovo je bil izziv. Iskreno je eden od elementov, ki me je pritegnil k projektu. Spomnjalo me je na čase iz moje adolescence, ko sem snemal doma svoje filme, v katerih sem hkrati igral tri ali štiri različne like. Mislim, da se moj pristop pravzaprav ni kaj dosti razlikoval od takrat. Morda se sliši neumno. Vsak lik sem obravnaval kot svoj nastop. Snemanje smo začeli z Dorotejinimi scenami, kjer je nastopa kot lutka. Seveda smo morali zvaditi gibanje in potek kamere v sceni v naprej.

Ker je na prvi dan snemanja Doroteja igrala lutka, je Nickey, njena dvojnica (body double) igrala Dolores. Naslednji dan, sta igralki zamenjali vlogi ter kostume in posneli film še enkrat.

/ Kako si se odločil za videz/gibanje Lutke in Dolores?

Ekipa je vedela, da lika morata izgledati precej različna, tako da bodo gledalci verjeli, da sta dva različna posameznika. Zato smo že precej zgodaj v procesu organizirali veliko sestankov s ključnimi člani naše ekipe: naša glavna oblikovalka maske Eileen Avalos in koreografinja Nickey Van Tooren. Izgled punčke je bil večkrat predelan, vključno s tem, kako ustvariti porcelanast in lesen videz.

Sprva smo belo teksturo ročno pobarvali na Dorotejino kožo, da bi ji dali bolj ročno izdelan izgled, vendar se je zdelo preveč moteče in nedokončano. Zato smo se preusmerili na airbrush, kar ni le omogočilo čistejšega videza za izboljšanje nastopa, ampak tudi prihranilo dragoceni čas na ličilnem stolu. Ko pa je šlo za Dolores, smo želeli zagotoviti, da njen kostum izgleda prav tako ročno izdelan; morala je izgledati kot mojstrica, in hkrati bivša cirkus performerka.

Koreografija je bila v celoti posvečena "potisku in vleki." Lutkini gibi se razvijejo skozi celoten film. Doroteji smo na roke in noge privezali elastični trak, jaz pa sem postavil na stol in povlekel na trakove. Doroteja je tako lahko izkusila, kaj čuti lutka. Odpor traku, ki jo je držal, je spremenil način, kako je plesala. Ko smo utrdili Lutkino koreografijo, smo se obrnili na drugo stran. Vsaka smer, v katero Dolores premakne svoj vijolični krmilnik, je povezana z gibanjem Lutke. Nickey je kot lutka nastopala sočasno pred Dorotejo (Dolores), da bi utrdila efekt vzroka in posledice.

/ Katera scena je bila najzahtevnejša za režijo?

Ne vem, če sploh resnično obstaja lahka scena za režirati. Z vidika vzdržljivosti je težko. Ko se bliža konec dneva, ko se dnevna svetloba ugaša, ko so igralci in ekipa izčrpani in te postelja kliče, naletiš na zid. Toda s tehničnega vidika me je najbolj skrbel Lutkin ples. Do takrat še nisem režiral nobene koreografirane scene.

Zato sem bil živčen, kako se bo vse skupaj izšlo. Skrbeti sem moral ne samo fizično gibanje, ampak tudi za to, kako ga izvesti, brez da bi pri tem motil trakove. Zagotoviti sem moral da ostanejo naučeni, da ohranijo iluzijo, in priskrbeti, da je ples varen za igralki.

/ Ali lahko poveš kaj o scenografiji in lokaciji produkcije?

Svet v filmu mora biti tako verodostojen kot njegova zgodba. Navdušen sem bil, da sem lahko snemal film, ki se ni spet dogajal le v dnevni sobi ali na dvorišču. Prvi korak po dokončanem scenariju, je bilo iskanje lokacije. Na srečo je bilo to enostavno: po neverjetnem naključju smo odkrili 'The Upcycled Home' zelo hitro.

Zaradi svojega unikatnega izgleda je bila ta lokacija idealen kraj za snemanje. Prvi dan snemanja je naš čudoviti scenograf Rody Villegas poskrbel za celoten set. S tako fantastično zgodbo smo potrebovali, da se naša lokacija zdi prizemljena. Želel sem, da bi se vse v filmu zdelo zelo »taktično« (moja beseda dneva skozi celotno produkcijo). Barvna paleta je bile umirjena in kratka, razen oblačil naših likov in vijoličnih žametnih zaves. Iskanje zaves je trajalo celo večnost in v nekaterih pogledih so zavesa postala lik, ki ločuje lutka od zunanjega sveta. Trakovi so delovali kot okovi, zaves pa rešetke na oknu.

/ Kaj upaš, da bo po ogledu filma ostalo ljudem v spominu?

Nikoli ne vem, kaj si bo občinstvo mislilo, dokler ne sedim v dvorani in z njimi gledam moj film. Trenutno še nisem dobil priložnosti za to, imam le upanje. Upam, da se bo gledalec povezal in z našo zgodbo in liki, za katere bodo lahko navijali, četudi je ta lik porcelanasta ali lesena lutka. Predvsem pa želim, da sem povedal zabavno zgodbo, katero ljudje uživajo.

ZASEDBA

Dolores & Lutka
Dvojnica (Body Double)
Publika

DOROTEJA JURIČAN
NICKEY VAN TOOREN
ADYA KUMAR
CAESAR ALVAREZ
MARLY FEIGIN
JOSIP POZGAJ
EILEEN AVALOS

EKIPA

Režiser
Producenta & Scenarista

RYAN MERCATANTE
DOROTEJA JURIČAN
RYAN MERCATANTE

Direktor Fotografije
Koreografinja
Scenograf

RYAN MERCATANTE
NICKEY VAN TOOREN
RODY VILLEGAS

Mešalec zvoka
Oblikovalka maske
Asistent kamere

IVAN NICO LIM BERNAL
EILEEN AVALOS
DLVAN BEILER

Script Supervisor
Mojster osvetljave
Prvi osvetljevalec

BRYAN "BUBBA" PEREZ
JAIRO ALEXIS PEREZ
ANDRES RUIZ

1. Asistentka režiserja
Montažerja

JESSICA GAMBOA VASQUEZ
RYAN MERCATANTE
JESSICA CORO

Oblikovalec zvoka
Avtor glass

MICHAEL DEAN MILLER
NOAH BALAMUCKI
GIOVANNA GENARO

Scenska fotografinja
Pomočnik produkcije

CAESAR ALVAREZ
ISABEL ACEVEDO
SUSANNE MERCATANTE

Oblikovalka maske (asistentka)
Pomočnica produkcije
Kostumografinja

DOROTEJA JURIČAN

Fotografije

IMDb:

